

ספר
לַעֲצָלָה
אֲנוֹוְדָה

מִכְתָּבֵי חִזּוֹק, אַמְנוֹנָה,
וַעֲצּוֹת מְעֻשִׂיות לְחַיִים,
תַּرְגִּמוּ מִמְכְתָבִים שֶׁנִכְתְּבוּ
עַל יָדֵי רָאשׁ יִשְׂבִּית תִּפְאָרָת
הַתּוֹרָה בָּרְסָלָב

תשפ"ה

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

ר' רבי נחמן מברסלב
15 054-845-6150

בני ברק

ר' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

ר' משה שפידא 2
050-411-6421

בית שםש

ר' נח הירון
הכוהנה מדור חמוץ בניתה
050-419-9751

ברכפלד

ר' דשבִּי 19
052-715-6479

יבנאל

ר' המיסדים
052-716-3184

צפת

ר' צנול 1
050-412-6101

אלעד

ר' רוב יוסף קארו 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליברטטי - ניו יורק

דיאשי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולות הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקוד השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

ויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

באר א פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

כלומיינגראו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשימוש השישורים הנפלאים
של ראש השি�יטה שליט"א

חוות:

כל ברסלב

079-704-0066

חוות אדר אידייע שטוב

079-704-0069

נשלח פאי

קרן ח幡סה הולך הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

~ עַצְתָּו אִמּוֹנָה ~

- עד כה סומכים על רופאים ורפואה אלטרנטטיבית?.....א
 האם מטר לחתבורד, תוך כדי עכוזות הבית?.....ג
 איך מגייעים לאמת?.....ד
 איך אוכל להזכיר שמחה אמתית?.....ה
 איך מקבלים אמונה?.....ו

~ אִישׁ אִמּוֹנָה ~

- תשאר כייסיכה, כך יריה לך טוב.....א
 אומרים לילדיים מה לעשות, מאהבה.....ב
 להודאות להשם יתברך על כל החסדים.....ג
 לא לדבר אל האשה נגר אמר שלה.....ג
 לתרתג בבית מדרשו במנוג זמן רבנו שם.....ד
 כל דבר שעושים כשביל הפשעה, מקריב את הנזילה.....ד
 הלא שתרטוס ח' פרקים מישניות.....ה
 לכבוד השוווק תקבלו על עגמיכם לעוזר לאמא כמה שיודה.....ה
 כשהיאše בוכה.....ו
 אל תרצו בשכחות לאכול אגיל פלוני ואלמוני.....ו
 אהיות חזקה ותמצאות חזקה.....ח
 ליקיר את האשה, להקשיב לה, להסייע אותה ולהזכיר אותה.....ח

תפישיל את שרווליך בשכיל נשמה יהודית ט
לא להסתכל על אחרים, כי לא יהיה פרור של חלישות הדעת י
לקבל קבלה טובה לכבוד יום החולות יא
להקשיב לשלית צבור מהוך סדור יב
סגולות לילדים יג
עצות לשלום בית טוב יג
תזרו להשם יתברך על כל דבר טו
לעוזר לבעל שיזכל לתוכישך בעבודתו הקדושה טו
את רבנו אפשר למצוא רק בספרים שלו טז
היא מרגישה כמו סמרtotot יח
תעד להכניס את הפסח בבתי יח
יעזב את הספרים החיצוניים, תלמד משניות, גמרא ומדרשים כ
לא לזרת מהמתה בלי לטלול ידיים כא
אם תעשה את שני הדברים תאלג, יהיה לך שפע גדול כא

עד כמה סומכים על רופאים ורפואה אלטרנטיבית?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברצוני להזות שוב על השיעורים והعظות, אלו חיים אחרים לגמרי בשיזדים מהתקבליות. יש ענן שאני מאד מבלבלת בו, ואני מקווה שרראש הישיבה שליט"א יוכל לענות ולהבהיר לי אותן.

גדלתי עם זילול חזק ברופאים והדרעה הפללית המקблית בבריאות. לפני התקרבויות היהי מתקשרות לאשה שמרפאת על ידי אנרגיה, הייתה מתקשרות אליה בכל פעם שאני או אחד הילדים לא הרגשו טוב, היא הייתה אומרת לי מה לחת ומה לעשות, ובמובן שהיא בקשה הרבה בסוף על זהה.

היום אני כבר לא מסוגלת להתקשרות לרופאות באנרגיה, אבל גם לא התחלה פתאום להאמין ברפואה הקונבנציונלית. במובן שפשייל מרגיש לא טוב אני מבקשת הרבה מהmeshim יתברך, אבל למעשה אני חרייה לקחת אחריות על הילד, וכך אני מאד מבלבלת, מהו האוזן הנכוון ממה וכמה לעשות.

האם לחת ויטמינים? ואם כן, כמה ובאיזה תדירות? האם טוב לחת לכירופרטט? האם עליה להאמין לרופא בכלל מה שהוא אומר? כמה מוקדם עלי להתחיל לחת חסונים לילדים? אני מאד מפחדת מזה, ראש הישיבה שליט"א ציריך להבין שבעמץ עשרים שנה ברציפות אני כל הזמן שומעת מה מה זה מזיך.

עכשו שאני אצל רבינו, אני שומעת את השיעורים של ראש הישיבה שליט"א, ואני רוצה לצייר, אני צריכה קצת חיזוק והדרכה בכלל הענינים האלה. כמו כן אני רוצה לבקש ברכה לתינוקת שלי שהיתה לה שפעת, אבל היא עדין חלה מזה.

אני מוקה שראש הישראל שליט'א יוכל לחת ל' את השכל הנכון מה לעשות?
יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פָּרֶשֶׁת נִיקָּה, י"ח אדר, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחני
קבלתי את המכתב.

אל תבלבו את עצמכם מהדברים האלה, העקר אצל רבינו הוא שמחה, ותפללה
וחתפודות, שני הדברים האלה הם שני חכמים שאricsים להאחו בהם כדי לא
לפול. כך אומר מורה"ש, מה שרבני אומר (לקוטי מורה"ז חלק ב', סימן מה): "דע,
שהאדם צריך לעבר על גשר צר מאד מאד", כל אדם צריך לעבור על גשר צר
מאד, החיים הם כמו גשר צר, ועליללים לפול בכל רגע לתהום עמיקה, "והכל
והעקר שלא יתחדר כלל"; אומר מורה"ש, איך באמת אפשר לעבור את הגשר
הצבר בלי פחדים? על ידי שנאחים בחכמים, "שמחה" ו"חתפודות"; מצד
אחד יש את השמחה "שלא עשמי גוי", שמחים שאנו יהודים, ילדים של הקדושים
ברוך הוא, והחכלה השני - שחים עם חתפודות, מדברים אליהם יתברך כמו
שמדברים אל חבר טוב, כל דבר משוחחים אותו.

אני רוצה לבקש מכם, אל תבלבו לעצמכם את בראש עם כל השטויות האלה
וכיו, אם לא מרגישים טוב, או ילד לא מרגיש טוב - תבקשו מהשם יתברך ותעשו
מה שהתורה אומרת, לכת לרופא, ואם הרופא רושם תרופה לתרופה לייחדים
את התרופות. רבינו אמר בפרוש, שאם צריכים לכת לרופא עריכים לקחת רופא
שהוא שמחה בתקhom שבשבילו הולכים אליו, ובתפלה רואים ישועות, כי
שחכמוני זכו נס לברכה אומרים (זקרא ר'ה הלג): "בדורות הלו שאין להם לא מלך
ולא נביא לא כהן ולא אורחים ותפמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר קיד לפנינו
הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלה", עליינו מבקש דוד הפלח
רבונו של עולם, תקבל את התפלות של עם ישראל.

על העניין של אנרגיה, תודיעו שזה דמיון, וכי שגננס לדמיון זה מתייחס
לדמיון שהוא מתרפא, אבל באמת זה חכלה חכמים. במקום להאמין בדמיונות

הֲאֵלֹו - צָרִיכִים לְהַאֲמִין בְּהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, וְאֵם מְאֻמִּינִים בְּהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ מִתְרָפָאים בְּאַמֶּת, וּכְשַׁמְתַחַילִים לְדֹבֶר אֶל הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ - זָכִים לְאָמוֹנוֹה וְלִשְׁמַחָה, וְזוּ חֶרְפּוֹאָה.

הַשֵּׁם יְעֹזֵר שְׁפָטָלוּחוּ בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

הַאֵם מִתְּרָפָה לְהַתְבּוֹדֵד, תֹּזֵק בְּרוּ עֲבוֹדוֹת הַבַּיִת?

שָׁאַלְהָ:

לְכָבֹוד רָאשׁ הַיִשְׂבָּה שְׁלִיטָ"א,
הַאֵם מִתְּרָפָה לְהַתְבּוֹדֵד, לְדֹבֶר עַם הַשֵּׁם, לְסֹפֶר אֶת אָשָׁר עַל הַלְּבָב, תֹּזֵק בְּרוּ עֲבוֹדוֹת הַבַּיִת, כִּגְון
שְׁטִיףָה הַרְצָפהּ, שְׁטִיףָהּ כְּלִים, וְשָׁאַר עֲבוֹדוֹת הַבַּיִת?
יִשְׁרָר בְּחָ:

תְּשֻׁבָּה:

בְּעָזָרָת הָ' יְתִבְרָךְ - יּוֹם א' פָּרֶשֶׁת פָּקוֹד, כ"ג אָדָר, שְׁנַת הַתְּשִׁפְ"ה
לְכָבֹוד ... נָרוּ אִיאָר

קְבָלָתִי אֶת מְכַפְּבָךְ.

בוֹדָאי שָׁאַפְּשָׁר לְהַתְבּוֹדֵד בָּזְמַן שְׁמַנְקִים אֶת הַבַּיִת וּכְוּ', הָרִי זֶה מַה שָׁרְבָּנוּ
רָצָח, שָׁכַל הַיּוֹם, מִהְבָּקָר עַד הַעֲרָב, עַד שְׁהוֹלְכִים לִישּׁוֹן - שְׁנַתְבּוֹדֵד, נִשׁוּחָח וּנְשַׁפְּךָ
אֶת הַלְּבָב אֶל הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ.

רַבָּנוּ אָמַר (לקוטי מוֹהָרָן חֲלֵק ב', סימן צ): "שְׁרַצּוֹנוּ שִׁיחָה לְנוּ כֹּל הַיּוֹם כָּל
הַתְבּוֹדּוֹת, וְלִבְלוֹת כָּל הַיּוֹם עַל זֶה, אֵךְ לְאוּ כָּל אָדָם יִכּוֹל לִקְיָה זֹאת, עַל גַּן בְּהַכְרִית
לִצְיוֹת לְהָם שִׁיחָה לְהָם עַל כָּל פָּנִים אֵיזָה שְׁעָה הַתְבּוֹדּוֹת, כִּי גַם זֶה טוֹב מַאֲדָם,
אָכְלָל מֵשְׁלָבוֹ חִזְקָה בָּהּ, וַרְוֹצָח לְקַבֵּל עַלְיוֹן עַל עֲבוֹדָתוֹ יְתִבְרָךְ בְּאַמֶּת, רַצּוֹנוּ שִׁיחָה
לוֹ כָּל הַיּוֹם הַתְבּוֹדּוֹת". וְהַזְּפִיר אֶת מְאֻמָּר חַכְמֵינוּ זְכּוּרָנוּ לְבָרָכה (ברכות כא):
וַיָּלוּא יִשְׁתְּפָלֵל אָדָם כָּל הַיּוֹם כָּלָוֹ, וּמוֹהָרָא"שׁ מִסְבֵּיר, אֵיךְ יִתְּפַנֵּן דָּבָר כֹּזֶה שָׁאָדָם
יַתְבּוֹדֵד כָּל הַיּוֹם? הָרִי צָרִיכִים לְאָכְלָה, וְלִלְכָת לְסִדּוּרִים וּכְוּ', וְלִלְמֹד וְלִהְתְּפַלֵּל,

איך שיק להתבזבז כל היום? אומר מורה"ש, בשעונים - מתבזבדים בשעה העובדה, וכשהוא כלים - מתבזבדים בשעה האכילה, אומרם לשם יתרה - מתי שרק יכולים - עוד מילה ועוד מילה, וכך גם כשהולכים ובאים וכשלומדים, הכל הולך ביחיד עם התבזבזות, מנענעים את השפטים, מדברים אל לשם יתרה, וכך אפשר לעשות לקיים את רצון רבינו, להתבזבז כל היום.

אשריך שבזמן נקיוון הבית ושתיפת הכלים - אפה מדבר אל לשם יתרה ואפה שיר אל לשם יתרה, זה יביא אותך לדרגות הכי גבוהות. כדי שנבנו אמר (שיעור הר"ז, סימן קנד): "שדבר עם פמה צדיקים גדולים, ואמרו שלא הגיעו למדרגותם, כי אם על ידי עניין פראטי, שעסקו בעבודתם בפשיות גמור בהتبזבות ושיחה ביניהם לבין קונו", הם דברו הרבה אל לשם יתרה בפשות רשותחו עם שם יתרה, ועל ידי זה הגיעו למה שהגיעו, אשורי להם".
השם יעוז שפטאלית בכל הענינים.

...

איך מגיעים לאמת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,
אני מלקבך חזש לחסידות ברסלב, התחלתי לומוד את ספרי רבנו ז"ל, ומأد רציתי לדעת למה מתחפז של רבנו בזה שהוא פותח הרבה על אנטישו האמתים, על הזכות הגוזלה בשמלאים אל צדיק;
מה בונת רבנו, עליו בעצמו, על רבנו ז"ל? אם כן, איך מתקרבים, על ידי הספרים, על ידי שלומדים
את הספרים? או על ידי שנותעים אל רבנו?

יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתרה - יום א' פ'רשה פ'קודי, כ"ג אדר, שנה ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבה.

רבינו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ז חלק א, סימן נא), **אםת היא רק הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב** (ירמיה י, י) : "זה אלקים אמרת", וכמה שיותר מיים עם השם יתברך - אך יותר אמרת נתקנת בו, ואת זה ארכיכים לבקש הרבה מהשם יתברך, שיוכו להיות עם השם יתברך, שרק זו אמרת. ארכיכים לבקש מה שבוד הפלך בקש, (טהילים פו, יא) : "הוֹרֵגֶנְיָה דָּרְכֶךָ אֲהַלֵּךְ בָּאַמְתָךְ, יְחִיד לְבָבֵי לִירָאָה שְׁמָךְ", רבונו של עולם תעדורי שאותנה עם אמרת, שאליך עם האמת, שאחיה עם האמת, שלא אטעה את עצמי חס ושלום.

זה הלמד ש Rabenu Z"l, שעתمد נחפש את השם יתברך, כי רק זו אמרת, ורק במקום שדברים מהשם יתברך ומחפשים בכל דבר איפה נמצא השם יתברך, רק זו אמרת; אחרת אפשר לטעות בהגן, ואפלו שידברו יומם ולילה על האמת - זה עדין לא אומר שזו האמת, כי אמרת היא רק הקדוש ברוך הוא.

איך זוכים להגיע לזה ? על ידי תפילה והתחבזות, על ידי שמקשים מהשם יתברך. כי כמה שיותר מדברים אל השם יתברך - זוכים להגיע לאמת. וכך רבינו נקרא צדיק אמרת, כי רבינו מחייב בנו את השם יתברך, רבינו מעורר אותנו שלא נישן את שנوتינו, שנחשב מעלה דאתה, שמניגע עוד עולם, ושנחיה עם התקלית שזו היא אמרת.

אשרי מי שלא מטעה את עצמו ומתייל ללבת בדרך שרבינו מלמד אותנו, לדבר אל השם יתברךomo שדברים אל חבר טוב, וילד מדבר אל אבי; על ידי זה זוכים לחיות עם השם יתברך ולהיות עם אמרת, ואת זה משיח צדקנו יכנס לעולם, שפולים ידברו אל השם יתברך, שיובא במחרה ביוםינו. השם יעוז שפטלים בכל העניינים.

...

איזה אויב להראיש שמחה אמרתית ?

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

איך אוכל להרגיש שמחה אמתית, אפילו בנסיבות הולכים לי קשה, ואני לא כל כך מראה עם ההורים שלי?

יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך – יום א' פָּרָשַׁת פָּקוֹד, כ"ג אדר, שנה ה'תשפ"ה
לכבוד ... גָּרוּ יָאֵיר
קְבָלָתִי אֶת מְכַפֶּבֶק.

אריכים לבקש הרבה מהשם יתברך על שמחה, כי היואר הרע משפטה על זה חזק מאד, הזכיר הרע מփש את כל הרכבים איך לקחת את השמחה מהאדם ולהפליל אותו בעצבות ומירה שחורה.

בקשות מהשם יתברך בכל יום את התפילה זו:

"רבונו של עולם תעוזר לי שאיהה בשמחה, תעוזר לי שאגייש שמח בכל גופי בכל איברי, מראשי עד רגלי, עד שאתחיל לרקוד מרוב שמחה על גוףך החסיד שבראת אותך יהודי וננתת לי את המצוות הקדושות.

אנא השם, הרחק מעלי את העצבות והמירה שחורה, תעוזר לי שאיהה רק בשמחה ואשכח אחרים, ובזכות השמחה אזפה להפליל בך למגורי, עד שלא אראה לך לפני עיני רק אותך השם, שארא ואגעייש שאתה הכל ואין שום דבר בעולם רק אתה לבך, ואזפה לתשובה שלמה, מעתה ועד עולם אמן סלה".

שם יעוז שפטלים בכל העניינים.

...

איך מקבלים אמונה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

למה בבר הרבה שנים אני מבקש על אמונה ואני עדין כל כך רוחק מזה? אני מדבר אל השם יתברך אבל אני לא מרגיש שהוא כן, אני לא מתבונש ממנה, ותורה פעמים אני חושב שהתפלות לא נשמעות; האם אמונה היא באמת משחו שא אפשר לקבל?

תשובה:

בעוזרת ה' יתברך – יום א' פָּרָשָׁת פְּקוּדִי, כ"ג אדר, שנה ה'תשפ"ה
לכבוד ... גָּרוֹ יָאֵיר
קבלתי את מכתבך.

דע לך שאם חוטאים בפגם הברית – מאבדים את האמונה, וכך גם יכול להיות, שאם נולדו שלו בקדושה קשה יותר לזכות לאמונה ברורה ומצוcta. ריבנו אומר (שיחות בר"ז, סימן לב), יש נשות שנולדו שלו בקדושה, אך קשה להם מוד לזכות לאמונה. גם אם פוגמים בברית מאבדים את האמונה. כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ז חלק א, סימן לא), על הפסוק (אהלים ט, ט): "וּבְרִיתִי נָאָמַנָּת לוֹ", שבriet ואמונה הולכים ביחד, ואם חס ושלום פוגמים בברית, חוטאים, צופים בעברות – מאבדים את האמונה, اي אפשר עם מה שלבכלכו בעברות – להרגיש אלוקות.

לפנינו שיש לך טענות וכי, תבכה כי טוב אל השם יתברך ומתחרז בתשובה טוב טוב, ותמשיך לבקש על אמונה טהורה ברורה ומצוcta, עד שהשם יתברך יರיחם עלייה, ואתת תזכה לאמונה שלמה. כי בתפללה אפשר לקבל הכל, אין דבר שאין אפשר לקבל על ידי תפלה. אם תהיה לך סבלנות, אתה ממשיך לבקש מהשם יתברך שאתת רוזחה לזכות לאמונה חזקה ברורה ומצוcta – אתה תזכה לה. כמו כן תאמר בכל יום את י"ג עקריו האמונה, זה יחזק את האמונה שלך.
השם יעזר שפטלים בכל העניינים.

...

איש אמונאות

תשיאר בישיבה, כן יהיה לך טוב

בעזורה ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנה התשפ"ה
יקיריה אהובי... גרו יאיר
קבלתי את מכתבה.

כואב לי ששאטה רוזאה לעזוב את היישבה שלנו, אתה כותב שאטה לא רואה
שום סבה להמה להיות בישיבה; אחוי אהובי, חברי חמדת לבבי, אל תעוזב את
היישבה, תשיאר בישיבה, ומה שאטה כותב בכתב בכתב שאטה מרגיש שאטה נופל,
זה לא היישבה; זה הנסיניות שעוברים על כל אדם שהוא, ומה אם אצל רבינו
בישיבה אתה מרגיש כל כך שבור, איך אתה תרגיש בלי היישבה... בלי החיזוק,
בלי העצות.

... יקיר אהובי, מאי אבקש מפק חזק ואמץ ואל פונימ את עצמאך. תקבע לך
לلمוד בכל יום משניות, תלמד בכל יום מ"י פרקים משניות אפילו בלי הבנה, וגם
תלמד הרבה דפי גמרא, ש"ס כסידון, זה ישמה אותך, זה יעשה אותך אדם
משחרר. כי דע לך, לעבד את השם זה אנחנו קשיה בהתחלה ובלי טעם, אבל אם
אדם מתחשק, הוא שובר את זה, הוא חזק בזה, נעשה אמר לך כך מתווך,
וכשאדם מזדקן, הוא כבר לא יכול לעשות כלום עם החיים - אזי כל כך מתווך
לייהודי הבשר שפל השנים למד ועבד את השם. כפי שחייבנו זכרונם לברכה
אומרים (קידושין פב): "שכל אומנות שבעולם אין עומדות לו אלא בימי יולדתינו,
אבל בימי זקנותו הרי הוא מוטל ברעב", כל סוג העבודות מביאות כסף בגיל
צעיר, אבל בשנות הזקנה, כשבר לא יכולם לעבד - גועים מרעב, "אבל תורה

איןנה כן, עומדת לו לאדם בעת ילדותו, ונוטנת לו אחרית ותקווה בעת זקניםתו", מי שלומד תורה - זה עוזר לחיות בשנות הנעורים ולעת זקנה; זה נשאר מהאדם, את זה הוא לזקם אותו.

הרבבה בחורים ואברכים עוזבים את הלמוד והתפללה כי בהתחלה זה לא מחייב אליהם, והם רצים לעולם זהה, שבהתחלת זהה מחייב, אבל לאחר מכן משלם לו מוד ולא עובד את השם הוא בזה מסכן, הוא נעשה ממזר ומדכא, הוא בורח לפנים השם ישמרנו. אבקש מהך, תשאר כן בישיבה, אתה תלמד והתפלל ומעדך במה שצרכים, ותודה זמן קוצר אתה תמצא שידוך טוב ומתוק ותקים בית נאמן ונפה, אתה תזכה לעולם זהה ולוועלם גם ייחד.

תכתב לי עוד מכתבים, אני רוצה שיעיות אתה.

שם יעוז שטחים בכל העניינים.

...

אומרים לילדיים מה לעשות, מאהבה

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנה התשפ"ה

... תחוי

קבלפי את המכבב.

בדרכךiac הבי טובה שתוכלו להוציא את הקaab מפם וכו', היה על ידי שפחוחים עם השם יתברך בכל יום, מספרים לו כל מה שטוביים וכל מה שעובר.

ההורם שלכם מאי אוּהָבִים אֶתְכֶם, וַאֲפִילוּ שֵׁם אֹמְרִים לְכֶם אֵיךְ להתלבש, וְאֵיךְ להתנגן - הם עדין אוּהָבִים אֶתְכֶם. אֲתָם צָרִיכִים לְהִבִּין, השם יתברך יעוז ואתם תתחננו, יהיו לכם ילדים, ותראו שכשאומרים לילדים איך להתנגן זה לא מרע, זה מגיע מאהבה.

תכבדו את הורייכם, אל תענו, ואם הורים נוטנים גערה - מקשיבים בדרך הארץ, אסור לעונות להורים.

תבקשו מהשם יתברך שתמצאו מחר את השידוק שלכם, תבקשו על בעל טוב שלא יפגע בכם, בעל עם מדות טובות, בעל עם יראת שמים שיחיה עם אמונה; בחפלה אףם תקבלו את זה.

תתזקעו עם חברות טובות, כגון מרת... ומרת...
השם יעוז שפטצלויחו בכל הענינים.

...

להודות להשם יתברך על כל החסדים
בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנות ה'תשפ"ה
מרת... תח'י

עכשו בשאטם רואים את הניס הגדול, שהדירה שבאה גראטם עד לא מזמן נשרה, ולא קרה לכם כלום, זה צריך לחזק אתכם בעניין תוכה והודאה להשם יתברך. כי חכםינו זכרונם לברכה אומרים (נדה לא): "לעולים אפילו בעל הניס אינו מכיר בנס", וכי שחקמןינו הקדושים אומרים (מדרש תהילים, קו), "העולים לא יכול להתקיים בלי נסים, ואנשימים לא יודעים כמה נסים הקדוש ברוך הוא עשה אתם בכל רגע, על זה נאמר (תהלים קל, ד): "לעוולה נפלאות גדולות לבדו", רק הקדוש ברוך הוא בעצמו יודע את הנסים שהוא עושא אונגה.

תראו לומר כל יום קצת תהילים, ותודה להשם יתברך בשפה שלכם על המשבטה שלכם ועל כל החסדים.
השם יעוז שפטצלויחו בכל הענינים.

לא לדבר אל האשה נגד אמא שלה
בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנות ה'תשפ"ה
... גרו יאיר

תזהר לא לדבר אל אשთך נגד אמא שלה; אם יש לך פחדים או כאבים - תספר את זה להשם יתברך בהתבודדות, חמותך לא שוגגת אותך וגם לא חמיך.

כל מה שמנח לך על הלב – תשים רק אל השם יתברך, לך למקום שקט ותבכה אל השם יתברך ותבוא הביתה עם חיוך מאין לאין, ומן הרבה מילים טובות לאשתח, וגם כשאתה הולך להוריה תדבר מעט, תדבר רק מה ששוואלים אותה, שב בשקט ובדרכ ארצה, ולפניהם שאתה הולך הביתה תגיד יפה תורה.
השם יעוז שפטלים בכל העניים.

...

כלה נא

להתנаг בבית מדרשינו פמונגן זמן רבינו פם בעזרת ה' יתברך – יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנות ה'תשפ"ה

יקיריו ... גרו איר, אלעד

אני שמח מאד לשמעו שאטה מתחזק עם העצות של רבינו ז"ל.

אני רוצה שייתנהנו אצלנו בבית הכנסת כמנגן זמן רבינו פם, שבעים ושתים ד考ות אחריו השקיעה. אפשר להחפלו ערבית במוואי שבת פה ד考ות מקדים יותר, אבל לא לסימן ערבית מקדים יותר כדי שלא יצא חמש חילול שבת, וגם בפורים תזכיר את המגלה בזמן רבינו פם, תראה גם את המכtab לגבאים בכתבי מדרשינו שלנו היכל הקודש בארץ קודש בירושלים, בני ברק, טבריה, צפת, יבנאל, בית שמש, ברקפלד; שלא יזלו בזמן רבינו פם, כפי החקלה.
השם יעוז שפטלים בכל העניים.

...

כלה נא

כל דבר שעושים בשבייל הפסאה, מקרב את הגואלה בעזרת ה' יתברך – יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנות ה'תשפ"ה מרת ... תחוי, קנדיה

זה דבר גדול לעוזר לכו הטלפון לנשים, כל כך הרבה נשים מחיות את נפשן, כל כך הרבה משפחות שואבות חיים וזה נותן לנו כוחות חדשים להמשיך בזמנים.
כל דבר שעושים בשבייל הפסאה, להפיץ את העצות של רבינו ז"ל בעולם –

מִקְרָב אֶת הַגָּאֹלָה, וְכֹל אַחֲר שְׁעוֹזֵר לַהֲחִידֵר אֶת הַעֲצֹות שֶׁל רַבְנָו בְּעוֹלָם – יִשׁ לוֹ
חָלֵק בַּהֲבָאת מֶשֶׁיחַ צְדָקָנוּ שֶׁכְּבָר יָגַע בְּקָרוֹב, אָמֵן.
הַשֵּׁם יָעֹזֵר שִׁפְצָלִיחֵו בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הַלְוָאי שְׂתָגָרוֹס ח"י פָּרִיקִים מִשְׁנִיוֹת
בְּעֻזָּתָה' יְתִבְרָך – יוֹם ד' פָּרִישָׁת כִּי תְשָׁא, י"ב אַדְרָ, שָׁנַת הַתְּשִׁפְחַת
יְקִירִי ... נָרוּ יָאִיד

בְּרַצּוֹנִי לְמַזֵּק אָתוֹת שְׁתָלֵם בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, שְׁתָלֵם בְּכָל יוֹם
מִשְׁנִיוֹת, הַלְוָאי שְׂתָגָרוֹס ח"י פָּרִיקִים מִשְׁנִיוֹת; הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, הַמִּשְׁנִיוֹת
הַקָּדוֹשָׁות – מִבְּרִיאוֹת אֶת הָאָדָם, זֶה מִשְׁמָמָה, זֶה נוֹתֵן אָשָׁר, שָׁוֹם דָּבָר בְּחִים לֹא
גּוֹרֵם שְׁבִיעִוֹת רְצֹן לְאָדָם רָק לִימֹוד הַתּוֹרָה.

תְּכַתֵּב לִי אִם קִפְלָת אֶת הַמְּכֹפֶב שְׁלִי, כִּי אַנְיִכְלֵךְ וּזְאַחֲר שְׁתָחֹזֵק בְּחִים
הַטוֹּבִים שְׁחִיוּ לְכָל הַשְׁגָנִים בִּישִׁיבָה, אַנְיִרְזֵאַת שְׁתָלֵם בְּכָל יוֹם ח"י פָּרִיקִים
מִשְׁנִיוֹת. מִוּבָא מִצְדִּיקִים (אוֹזִיּוֹנִים טִין כְּבָ, אֹתְיָא) : "זֶה אָמֵן אָפָשֵׁר שִׁישְׁלִים ח"י פָּרִיקִים
בְּכָל יוֹם, נֶגֶד ח"י עַולְמוֹת מָה טֹוב וּמָה נָעִים, יְהִי חַלְקֵי עַמּוֹ, כִּי הַוָּא תִּקְוֹן גָּדוֹל
לִפְגָּם הַבְּרִיתָה, סָוד אֶל חַי, וַיֵּשׁ לְהָם גַּם כֵּן סְגִוָּלה לְהַרְוֹג הַיָּאָר הַרְעָ, גַּם סְגִוָּלה
לְהַמְּשִׁיךְ נֶשֶׁמָה, שַׁהְיָא אָתוֹתִוֹת מִשְׁנָה".

הַלְוָאי שְׁנוּכֵל לְחַדֵּש אֶת הַקָּשָׁר שְׁלַנוּ כְּמוֹ פָעֵם.
הַשֵּׁם יָעֹזֵר שִׁפְצָלִים בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְכֹבֵד הַשִּׁידּוֹךְ פְּקַדְבּוּ עַל עַצְמַם לְעֹזֵר לְאַפָּא בְּמָה שִׁיּוֹתָר
בְּעֻזָּתָה' יְתִבְרָך – יוֹם ד' פָּרִישָׁת כִּי תְשָׁא, י"ב אַדְרָ, שָׁנַת הַתְּשִׁפְחַת
תְּחִי, פָּלְמִידָת בֵּית פִּיגָּא
קְבָלָפִי אֶת הַמְּכֹפֶב.

מִזְלָת טוֹב לְשִׁידּוֹךְ שֶׁלּכֶם, אַנְיַ מִפְּרִיר הַיְּטֵב אֶת הַחֲתֹן, יֵשׁ לוֹ לִבְטוֹב, הוּא מָאֵד יָרָא שְׁמִים, וַיֵּשׁ לוֹ מִדּות טוֹבוֹת.

יעוזר השם יתברך שתקימו בית נאמן עם ילדים כשרים ובראים, שהבית שלכם יהיה מקום להשתראת השכינה, ותשארו כל ימי חייכם דבוקים אל רבנו ז"ל. עכשו לבורד השידוך תקבעו על עצמכם דבר טוב, הקבלה הבci טובה היא - לעוזר לאפא בבית כמה שייתר; לעוזר לאמא זה דבר גדול כל כך, כשהעוזרים לאמא עושים נחת רוח גדול להשם יתברך. השם יעוזר שטאצ'ילחו בכל הענינים.

...

כשחאה בוכה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנות תשפ"ה
נקיiri ... גרו יאיר
קבלפי את מכתבה.

אם אשתק בוכה - אל תאבך עשתונות, פקשיב לה, ואם היא בוכה בגללה - תפיס אותה, ואם היא בוכה בגלל אחרים - פגן עלייה.
אל תבכה, כי זה הולך, בשנה ראשונה, שנה שנייה ולפעמים גם מאוחר יותר, האשה בוכה מרבה, הן גם מאישיותה את עצמן, הן אומרות: "היה אסור לי להתחתקן", ו"אני חבי גרוועה", "אתה מסכן שיש לך אשא שבקוץ" וככ' וכו'; אסור להבכה ולברכח חס ושלום, צרייכים להזהר מוד להקשיב וללבנות, ולהגיד לה כמה אתה שמח אתה, וכמה אתה מודה להשם יתברך שאתה נשוי אליך.

אחיך, מה הינו עושים בלי רבנו? אחיך יש לי שאלתך, איך אנשים עוברים את הימים בלי הצעות של רבנו? אשרינו מה טוב חלקיים שיש לנו את רבנו ומה נעים גורלינו אשר בנהל' שם גורלינו, שיש לנו את מורהך"ש שבלך האיר את דבר רבנו, כפי שהצדיק רבי אברהם בן רבי נחמן אמר מראש לרבי משה טשנטחו בר זכרונו לברכה (גיטו של רבי לוי יצחק), כשזהיא לנו אותו למקונה. בזאתו אמר לו

רבי אברם: "בָּעוֹד חֲמִשִּׁים שָׁנָה יְהִי דָּבָרִים חֲדָשִׁים בַּדָּבָר רַבֵּנוּ, יָבוֹא אֶבֶרֶךְ וַיַּפְרִץ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ לְכָל הָעוֹלָם", את השיחה זו הוא אמר לו בשנת תרע"ה; הוא כל כך היה אתי העצות של רבנו, שאנו אנשים פשוטים פשוטים שאנו כמו כמו שאנו, נוכל להיות עם העצות, עם שלום בית ועם הכל.

השם יעוז שפטлич בכל הענינים.

...

כָּלְפָרִזְן בְּשְׁבָתוֹת לְאַכְול אַצְלָ פָּלוֹנִי וְאַלְמוֹנִי

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנות ה'תשפ"ה
 לכבוד אהובי ... גרו יאיר, קריית ברסלב
 אל פריז בשבתוות לאכול אצל פלוני ואלמוני
 להיות בשבט - זה בבית עם האשה, כל אלו שרצו מפה לשם וכו', הסוף שלהם
 מר מאד, מיטמים בגיהנום השם ישמרנו.
 כך גם עיכשו כשהיוו את השעון, אל תעשה סעודה שלישית אצלם
 החברים שלו, לך לבית הבנשות; אם אתה רוצה אתה יכול לשוחח בבית הבנשות
 עם חברים, אבל אצלם בבית אל מכם אף אחד, עבדתי קשה מאד על השידוך
 שלו, אני רוצה שהבית שלו ישתאר שלו.
 תהיה חזק, אהה ואשתח - לטול ידים בכל בקר ליד המטה, כי אם לא נוטלים
 ידים בבלך מגיעים השדים והרוחות וקובעים את מקומם בבית והם מפריעים
 לחיים.
 השם יעוז שפטליך בכל הענינים.

...

כָּלְפָרִזְן בְּשְׁבָתוֹת לְאַכְול אַצְלָ פָּלוֹנִי וְאַלְמוֹנִי

אחדות חזקה ותמיינות חזקה

בעוזרת ה' יתברך – יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנות ה'תשפ"ה
... גָּדוֹלָה, יְבָנָאֵל
קִבְלַתִי אֶת מְכַפֶּבֶךְ.

קיבלתי דרישות שלום יפות מהחכורה שלכם, שמדוברים אצלכם בבית הכנסת אחדות חזקה ותמיינות חזקה; זה גורם לי נחת רוח גדול, כי זה מה שמשווהרא"ש רצאה ומה שמשווהרא"ש ממשיק לרצות, שבד' אמות שלנו יהיו אהבה ותמיינות.

בלי נזכר בפעם הקבאה שאהיה בארץ ישראלי אבוא לחברותה שלכם להתחזק אתכם, לחזור על העצות המתויקות של רבינו ז"ל שקבענו ממוהרא"ש.
השם יעוד שטchezlich בכל העניינים.

...

ליקר את האשה, למקשיב לה, להפסיק אותה ולהזכיר אותה
בעוזרת ה' יתברך – יום א' פרשת פקודי, כ"ג אדר, שנות ה'תשפ"ה
לכבוד ... גָּדוֹלָה, יְבָנָאֵל

לכל אחד אפה עוזר, לכל אחד אפה מקשיב, לכל אחד אפה נותן טרמפים, וכשאשתק רוץ לדבר אתה – אפה לא מקשיב לה, וכשהיא מבקשת מך שפטשיך אותה מפה לשם – אתה עושה לה את הגיהנום; אתה נורמלי? אתה בריא ?!
אתה עס昆 שלם בבית הכנסת, אתה עושה ופועל, אפשר לך שאתה מפש לב זהב, אבל בבית זה ספור אחר, שם אתה לא שומע, אתה לא רוא, אתה עושהrecht, אני לא יודע איך אדם יכול להתנהג כך, והפלא כי גדול הוא, שאתה קורא לעצמך תלמיד של מוהרא"ש. אני חושב שאתה מ"חכורת הכהלה", כפי שהרבינו אמר: "יש לי שלוש כתות של אנשים שבאים אליו, יש אנשים שבאים לאכול מהה, יש שבאים לשמע את התרבות שלו, ויש אנשים שאני קוקין בהם"; כדי להיות מהחכורה השליישית צרייכים למדוד הרבה את ספרי רבינו.

תקבע לך שיעור בספר הקדוש אשר בנהל, כך תראה מה מוחרא"ש מלמד אותך; שניקר את האישה, להקשיב לה, להסיע אותה ולהזכיר אותה. שלמה הפלך אומר (משל יב, ז): "יָדָע צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהַמְתוּ", היהודי הCES יודע מה אשתו וילדיו צרייכים, אפילו על הבתות הויא מרחם, "וּרְחַמִּים רְשָׁעִים אֲכֹזִיר", הרחמות של הרשעים היא אכזרית כי הם מרחמים במקום שלא צרייכים לרחים; הוא בורח מהבית פשחה צריכה עזירה, אל אשתו וילדיו שהם עצמו ובשרו הוא מנהג כמו אכזר, השם ישמנה.

לך בכל יום לשדה ותצעק אל השם יתברך: "רְבוּנוּ שָׁלֻעָלֵם אַנְיָרְזָחָה לְהַיּוֹת יְהָוָה לְאַשְׁתֵּי יְהָוָה בָּשָׂר, אַנְיָרְזָחָה לְדֹבֶר יְפֵה אֶל אַשְׁתֵּי וַיָּלְדֵי, אַנְיָרְזָחָה סְבִלָּה, להקשיב לאשתי וילדי, לעוזר לה, להסיע אותה ולהזכיר אותה, אני כל כך מתעצבן וכוי וכו'". השם יעזר שפטליך בכל העניינים.

...

תפישיל את שרווליך בשבייל נסמה יהודית

בעזרת ה' יתברך – يوم ב' פָּרָשַׁת פְּקוּדִי, כ"ד אדר, שנת ה'תשפ"ה
לבבוד ... גָּדוֹלָה יָאֵיד

אני רוזה שגם אתה תפעל בשבייל הרכפה והפצה, אתה לא יכול לחתאר לעצמך כמה חשוב האדם שעוסק בלհזכיר יהודים – בעיני השם יתברך, מי שמספריך את העצות של רבינו ז"ל ועל ידי זה הוא מחייב נשמות תועות אל השם יתברך הוא מאי חשוב אצל השם יתברך. כמו שבתוכו בזוהר הקדוש (תרומה ככח): "הִא חִזֵּי, כִּל מָאן דְּאַחִיד בְּיִדָּא דְּמִיחִיבָא וְאַשְׁתַּדֵּל בֵּיה, לְמַשְׁבִּק אַרְחָא בִּישָׁא", בא וראה – אומר הזוהר הקדוש, אדם שמחזיר אנשים חוטאים להקדוש ברוך הוא, "איוה אסתלק במלח סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפיא סטרא אחרא, וגרים דאסטלק קודשא בריך הוא בקרירה, וגרים לקיימא כל עולם באקיומה לעילא ומטה", הAdam הזה זוכה לעלות למקומות שאף אדם לא זוכה; הAdam הזה מסליק את הטומאה מהעולם והוא גורם שם שם יתקדש בעולם,

וְאֶתְכָּם הַזֹּה גּוֹרִים שֶׁכֹּל הָעוֹלָמָה עָוֹמְדִים בָּזְכוֹתֶךָ. "זָכֵי לְמַחְמִי בְּנֵין לְבָנוֹי", הוא זוכה לראות בנים ובני בנים, "זָכֵי בְּהָאִיעַלְמָא, זָכֵי לְעַלְמָא דָאַתְיִ", והוא זוכה לכל הדברים הטובים בעולם הזה ובעולם הבא, "כָּל מְאַרְיִ דִינֵין, לֹא יָכַלן לְמִידָן לְיַהְיָה, בְּהָאִיעַלְמָא וּבְעַלְמָא דָאַתְיִ", אף אחד לא יכול להרעד לו, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, "עַל בְּתִירִסְרִ פְּרָעִי, וְלִיתְ מָאָן דִימְחֵי בִּידֵיהִ", הוא נכנס לשלושה עשר שעריו הרחמים ואף אחד לא יכול למונע אותו.

שומעים כל כך הרבה ספורים מחרדים שאנשים מתאבדים רק מdeadzon, רק מאבוד עשתונות, רק מחסר אמונה, לא יודעים למה חיים, בשבייל מי חיים, מסתובבים עם קשיות וטענות מה אני צריך לסבול? מה עובר עלי כל זה? לא יודעים מהאמונה הטהורה בהשם יתברך.

আ מהפֿנְהָה הנּוֹתָה שֶׁלְךָ, תְּתַרְוֹם בְּשִׁבְיָל יְהוּדִי אֶחָר, תְּפַשֵּׂל אֶת שְׁרוֹוִילִיךְ בְּשִׁבְיָל נְשָׁמָה יְהוּדִית, תָּן כְּרִטִּיס, תָּן גְּלִיּוֹן, תָּן דִּיסְק, סְפָר, קוֹנְטְּרָס; כֹּךְ תַּאֲלִיל חַיִים יְהוּדִים. הַיּוֹם בְּעַרְבָּ יְתָקִים שְׁיעֹור לְנָשִׁים, תְּרַאֲהָה לְהִיוֹת בְּבֵית בְּזָמָן כְּדִי שָׁאשְׁתָּךְ תּוֹכֵל לְבוֹא לְשִׁיעֹור, כִּי עַכְשָׁו בִּים שְׁמַכְנִיסִים אֶת חַג הַפָּסָח הַנָּשִׁים צְרִיכּוֹת הַרְבָּה הַרְבָּה חִזּוֹק, וְהַן גַּם צְרִיכִים לְדִיעָת אֶת הַהֲלֻכּוֹת אַיִל מְנֻקִים לְפָסָח, מָה נְחוֹזֵן וּמָה לֹא נְחוֹזֵן; תַּלְגֵּד הַבִּיתָה מִקְדָּם וַתְּחִזֵּק אֹתָהּ לְבֹא לְשִׁיעֹור.

השם יעדך שפתולים בכל הענינים.

...

לֹא לְהַסְּפֵל עַל אֶחָרִים, כֹּךְ לֹא יְהִי פָּרוּר שֶׁל חֲלִישָׁת הַדִּעָת בְּעֻזּוֹת הָיְתָה יִתְבָּרֵךְ - יּוֹם ג' פְּרָשָׁת נִיקָהָל, י"ח אָדָר, שָׁנַת הַתְּשִׁפְ"ה
מְרַת ... תְּחִי

קְבָלָתִי אֶת הַהֲדָעָה.

מְזֻל טוֹב לְרַגֵּל הַשְּׁמָחָה, יְתַן לְכֶם הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ כַּמְ וּמַמְ שְׁתַזְפּוּ לְגַדֵּל אֶת יְלִדְיכֶם מִתּוֹךְ בְּרִיאוֹת וּבְשְׁמָחָה גְדוֹלָה.
חֲלִישָׁת הַדִּעָת שְׁלַכְם מֵגַעַת מֵזָה שְׁאַתֶּם מִסְתְּפָלִים עַל אֶחָרִים וּכְו' ; כַּמָּה

שֶׁאָנִי כוֹתֵב לְכֶם וְכֹפֵה שֶׁאָנִי מְדֻבֵּר אֲלֵיכֶם שֶׁתְּסַתְּפֵלְוּ עַל הַחַיִים הַיִּפְים שַׁיִשׁ לְכֶם - אַתֶּם נוֹפְלִים בְּחַזְרָה וְאַתֶּם מְסֻתְּפָלִים עַל פָּלוֹנִי וְאַלְמוֹנִי, עַל הַאֲחִים וְהַאֲחוֹת שֶׁלְכֶם וְעַל אֶחָרִים, וְזֶה מְפִיל אֶתְכֶם כֹּל כֵּךְ לְעִצּוֹת וְחַלִּישׁוֹת הַדּוֹעַת.

פִּפְסִיקּוֹ לְהַסְתְּפֵל עַל אֶחָרִים, מִתְחִילוֹ לְחִזּוֹת פָּמֹ הַפָּטָם שֶׁאָמַר (סְפּוּרִי מִעֲשָׂיו מִעֲשָׂה ט', מַחְכָּם וּתְמָם): "מָה קָשָׁר הַעֲנֵין שֶׁל הַשְׁנִי אֵלֵי? מָה קָשְׁוִרִים הַחַיִים שֶׁלְוּ אֵלֵי? זֶה מְעָשָׂה שֶׁלְוּ, זֶה מְעָשָׂה שֶׁלְיִי", וְכֵךְ חִיוּ לוּ חַיִים שְׁמָחִים יוֹתֵר מִהַחְכָּם. אַצְלָ נְשִׁים יִשְׁׁשֶׁ יַוְתֵּר אֶת הַעֲנֵין שֶׁל לְהַסְתְּפֵל עַל אֶחָרִים, חַכְמָנִיו וּכְרוֹגָם לְבָרְכָה אֹזְמָרִים (מְגִילָה יג): "אֵין אֲשֶׁר מַתְקִנְאָה אֶלָּא בִּירָךְ חַבְרָתָה", אֲשֶׁר יוֹצֵאת מִהְכְלִים עַל יָדֵי שַׁהְיא מִסְתְּפֵחָת עַל חַבְרוֹתָה; אַכְלָ רַבְנוֹ לִפְנֵיד אָוֹתָנוּ אֶת הַדָּרֶךְ שֶׁל הַפָּטָם, לִמְפַשֵּׁ� אֶת הַטוֹּב בְּעַצְמָנוּ, לֹא לְהַסְתְּפֵל עַל אֶחָרִים, שֶׁלָּא יַעֲנֵין אָוֹתָנוּ מִה קָוָה אֶצְלָ אֶחָרִים, וְאַפִּילוּ בְּרוֹחַנִּיות, כְּשַׁרוֹאִים שֶׁאֶחָרִים מִצְלִיחִים, אֶחָרִים עוֹשִׁים כֵּה, אֶחָרִים עוֹשִׁים טֻוב יוֹתֵר - צְרִיכִים לְזִכְוֹר זֶה מְעָשָׂה שֶׁלְוּ, זֶה מְעָשָׂה שֶׁלְיִי, רַבְנוֹ לִפְנֵיד אָוֹתָנוּ אֶת הַעֲנֵין שֶׁל הַפִּילָה וְהַתְּבֹזּוֹדִות, לְדָבָר וְלִשְׁוֹחֵחַ עַם הַשָּׁם יַתְּבָרֶךְ, עוֹד מִילָה לְזֹמֶר לְהַשָּׁם יַתְּבָרֶךְ, עוֹד תּוֹדָה לְתַתְהַשָּׁם יַתְּבָרֶךְ; זוּ עֲבוֹדַת הַשָּׁם, לֹא לְהַסְתְּפֵל עַל אֶחָרִים וְלִמְפַשֵּׁ� לְחִקּוֹת אֶת הַשְׁנִי.

אם פִּפְסִיקּוֹ לְהַסְתְּפֵל עַל אֶחָרִים לֹא יַהְיֶה לְכֶם יוֹתֵר פָּרָוי שֶׁל חַלִּישׁוֹת הַדּוֹעַת, וְתִמְיד תְּהִיוּ בְּשִׁמְחָה. הַשָּׁם יִעְזֶר שְׁפָצְלִים בְּכָל הַעֲנֵינים.

...

וְאַל תְּבַזֵּב אֶת עַמְּךָ אֶתְכָּךְ

לִקְבֵּל קְבָלה טֻובָה לְכֻבּוֹד יוֹם הַהוֹלָדָת
בְּעֹזֶרת הַיַּתְבָּרֶךְ - יוֹם ג' פָּרָשַׁת וַיְקַהֵל, י"ח אָדָר, שָׁנַת הַתְּשִׁפְפָה
לְכֻבּוֹד יְקִירִי ... גָּדוֹ יְאִיר

קְבָלָתִי מִכְתָּב מִבְנָה, הוּא שׁוֹאֵל מִה לִקְבֵּל עַל עַצְמוֹ לְכֻבּוֹד יוֹם הַלְּדָתָו. טֻוב מַאֲד שֶׁאָתָה מַלְמֵד אֶת הַיְלָדִים שֶׁלְךָ שִׁיקְבָּלְוִי עַל עַצְמָם בַּיּוֹם הַלְּדָתָם קְבָלה טֻובָה וְיִהְיֶה חִזְקִים בָּזָה כֹּל הַשָּׁנָה. אַצְלָנוּ לֹא עוֹשִׁים מִסְיָבוֹת; לֹא בַּתְּלָמוֹד

תורה, לא בבית הספר וגם לא בבית, לא לילדים ולא למבוגרים; אנחנו לא אמריקאים, אנחנו עושים רק מה שקיבלו מצדיקים.

טוב מאד למד את הילדים, הן הבנים והן הבנות - שקיבלו על עצם קבלה טيبة לכבוד יום הלידתם ויהיו חזקים בהמשך כל השנה, ובשנה הבאה שקיבלו עוד קבלה טيبة.

כתבתי לו שקיבל על עצמו להקים לחזורת הש"ז, ואתה בתורך אבא תשכח אותו ותפאר אותו ותמן לו מילימ טובות, ו בספר תמיד בבית כמה יפה הוא מתקלל, כי זה יהפוך להיות אצל טבע שני, הוא יתרגל לזה וכן הוא יתרגל כל ימי חייו.

פתחיל את היום שלך בטישול, בהתקבצות, מתחילה להודות ולהלל. כי הלב שלך יפתח ותוכל לשפוך את הלב שלך, להוציא את כל הלחץ, כל המתחים וכי וכו', יהיה לך מותק ונעים.

השם יעד שטళים בכל הענינים.

...

להקים לשלייח צבור מトーך סדור

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהיל, י"ח אדר, שנת החשפ"ה
... גרא איר, טבריה

קיבלי את מכתבה.

לכבוד יום הלידתך מקבל על עצמו, כאשרה מתקלל במנין בבית הכנסת - שלא לדבר בחזורת הש"ז ומקיים לשלייח צבור מトーך סדור. כדי שהצדיק מקדוש רבוי אלימליך זכותו יגן علينا אומר באצעטיל קטען (סעיף יא): "בחזורת הש"ז המשמונה עשרה, עיין בסדור, לענות אמן בכל כחו על כל ברכה וברכה".

תמסר דרישת שלום להוריך, יש לך הורים מאד טובים.

השם יעד שטళים בכל הענינים.

...

סגולות לילדים

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פֶּרֶשׁ וַיִּקְהֵל, י"ח אדר, שנת התשפ"ה
יקיר אהובי ... גרו יאיר, קנית ברסלב
קבלתי את החודעה שלך.

פתחזק באהונה בהשם יתברך, ותתזק בתפלה. קח את הסגולה של רבינו
ליילדים, רבינו אומר (ספר המdotות אותן בנים, סימן כב), בשמםחים את האשח, חיים
בשלום – זוכים לילדים; ולתפלה חס ושלום, אם שונאים זה זה – אומר רבינו –
(שם, סימן נו), מאבדים לא עליינו את הילדים.

עוד סגולה יש מרבניו ליילדים, לך לישון מקדם וקיים מקדים, תתיישב בין העצים
מאחוריו הבית שלך עם תהלים, תשיר אל השם יתברך קצת תהלים, תודה לו
ותחל אortho. תקים לפנות בקר ותשיר מזמוריה תהלים, וכך תזכה לדורות יפים.
רבינו אומר (שם, סימן סה): "השירות והתשבחות שאומרים קדם אור היום, הוא סגלה
לבנים".

מادر אבקש ממך, אל תיפול ליאוש ועצבות, תהיה שם ותשמה את אשך;
כך תזכה לילדים.

השם יעוז שפטלים בכל העניים.

...

עצות לשלים בית טוב

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פֶּרֶשׁ וַיִּקְהֵל, י"ח אדר, שנת התשפ"ה
מרת ... תחיה

קבלתי את החודעה.

אני אדבר עם הבעל שיתנהג אליכם יפה ויישמח אתכם.

אבל אני רוצה שתדרשו שהעצה ליזות לחים טובים מנוחת בידים שלכם, זה
לא קשור לבעל, זה לא קשור לאף אחד, זה פלי רק בכם. אתם צריכים להכנס
בעצמכם אמונה, לשנן אמונה, לדעת ולזכור שהשם יתברך נמצא כאן, הוא אתכם,

עַמְכֶם וְאֶצְלָכֶם, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֹזֵה הַכָּל, הוּא נוֹתֵן לְאָדָם הַכָּל, אֶת הַבָּעֵל, אֶת הַילְדִים, שְׂדוּכִים, פְּרָנֵסָה, הַכָּל הַכָּל הוּא מַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, זֶה לֹא פָלוֹנִי וְלֹא אַלְמוֹנִי, לֹא הַבָּעֵל יִכּוֹל לְעֹשֹׂת מִשְׁהוּ, לֹא הַילְדִים יִכּוֹלִים לְעֹשֹׂת מִשְׁהוּ, הַכָּל הוּא אַלְמָזִין, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

ברגע שָׁאַדְם מְכַנִּיס בַּעַצְמוֹ אֶת הָאָמוֹנָה, הוּא מַתְחִיל לְהָאמִן שָׁשָׁוּם דָּבָר לֹא קֹוֶה מְعַצְמוֹ, הַכָּל מַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ - אָז גָּהִיה לוּ אֹור, וְאוֹי וְאָבּוֹי, כַּמָּה מֵר וְחַשּׁוֹךְ נָעַשָּׂה כַּשְׁאַדְם טוֹעה וְחוֹשֵׁב שֶׁמָה שֶׁהָאָדָם עֹזֵר מַגִּיעַ מַבָּשָׂר וְדָם, נָעַשָּׂה לוּ כֵּל כֶּה רָע, הוּא נוֹפֵל לְדָכָאוֹן, וְמֵזָה מַגִּיעַ הַשֵּׁם יִשְׁמְרָנוּ הַתְּמֻמּוֹת עַצְבִּים רְחַמְנָא לְאַלְזָן. מֵאַד אַבְקָשׁ מִכֶּם, קָחוּ אֶת הָאָנִי מַאֲמִין הַרְאָשָׁוֹן מִיָּג הַעֲקָרִים וְתָאָמְרוּ אֶת זה אֵין סְפִיר פְּעָמִים בְּכָל יוֹם; תְּשִׁירו לְעַצְמָכֶם בְּקוֹל רַם אֶת הָאָנִי מַאֲמִין הַרְאָשָׁוֹן: "אָנִי מַאֲמִין בְּאָמוֹנָה שֶׁלְמָה שֶׁהָבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שֶׁמוּ הָאָבָרָא וּמְנַהֵג לְכָל הַבָּרוֹאִים וְהָאָלָה לְבָדוֹ עֲשָׂה וְעוֹזָה וְיִעָשָׂה לְכָל הַמְעָשִׁים"; אַתֶּם תְּרָאוּ שִׁיוּטָב לְכֶם, אַתֶּם

פרגישיון משחררים.

אם תָּלִיכו לְיוֹעֵץ שָׁלוֹם בֵּית הָאָיִשִּׁים אַתֶּם לְלָעֵג וּלְקָלָס, הוּא יִבְכָּה בִּיחָד אַתֶּם וּבְאַוּתוֹ זָמָן הוּא יוֹצִיא מִפְּכָם הַזָּן תְּזַעְפּוֹת שְׁאַין לְכֶם, וּבַמָּה הוּא יִכְלֶن לְעֹזֶר לְכֶם? בָּעוֹד שְׁלַעַצְמוֹ הָאָדָם לֹא יִכְלֶל לְעֹזֶר, וְאֶם חַס וּשְׁלוֹם תָּגִיעַו לְאַחֲר עַם הַשְׁקָפוֹת מְוֹדְרָנִיות מְשֻׁחָות, שִׁישְׁכַּנְעַ אַתֶּם לְגֹורֶר לְבָד, בְּלִי בָּעֵל, תָּהִיה עַלְיכֶם רְחַמְנָה גְּדוֹלָה וּמְרָה, וּכְל שְׁפֵן הַילְדִים הַיְקָרִים וּהַחֲמוֹדִים שְׁלָכֶם. יִקְרָה תְּשַׁעַה בְּאָב, יִחְרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי, מִשְׁבֵּן הַיִּתְפָּה שְׁלָכֶם יִחְרֵב. אָנִי מְכִיר סְפּוּרִים שֶׁל נְשִׁים שְׁבָכוּ כָּל הַחַמִּים וְאָכְלוּ אֶת הַלְּבָב עַל לֹא דָבָר, בְּפִנֵּי כָּל אַחֲר הָן דָבָרוֹ נֶגֶד הַבָּעֵל, וּמַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רָחֵם עַל הָאָנָשִׁים הָאָלוֹ, וּלְקַח אֹתָם מִמְּהֻוּלָם, וְאֵז הָן הַתְּעוּרָה וְהַיּוֹם הָן בּוֹכּוֹת, אוֹי וְאָבּוֹי, חַבל, קִיוּלָנוּ בָּזָה בָּעֵל טָוב וְלֹא הַעֲרַכְנוּ אָזָה.

מֵאַד אַבְקָשׁ מִכֶּם, קָחוּ דָבָר וְעַפְרוֹן וְתְכַתְּבוּ כַּמָּה דָבָרִים טוֹבִים עַל הַבָּעֵל, תְּכַתְּבוּ גַם כַּמָּה דָבָרִים טוֹבִים עַל עַצְמָכֶם וְעַל הַילְדִים שְׁלָכֶם, וּקָחוּ בְּכָל יוֹם שְׁמִינִית דָקָות בָּמָקוֹם שְׁקָט וְתְשׁוֹחַחֵי עַל הַדָּף עַם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תְּדַבְּרוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁמֻדְרָבִים אֶל חַבְרָה טוֹבה וְתַגִּידוּ לוּ תֹּזֶה עַל הַדָּבָרִים הַטוֹּבִים, וְתְשַׁפְּדָלוּ כָּל פָּעָם לְהֹסֵיף עוֹד דָבָר טוֹב וְעוֹד דָבָר טוֹב, וְתוֹדוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; זֶה יִגְרֶשׁ אֶת

העצבות וניכnis שמה אמתית בלבד, עד שהעצבים יהיו כל כה חזקים, פרגישו מתייקות בחרים.

מקבלו את דברי המכabb, כה חמימים שלכם יהפכו להיות כל כולם גן עדן. לשם יעוז שטצ'ליךו בכל הענינים.

...

תודה להשם יתברך על כל דבר

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פָּרָשַׁת וַיְקַהֵל, י"ח אדר, שנת ה'תשפ"ה
... תחוי

קבלתי את המכabb.

אל תרדגו, אתם תמצאו כבר עכשו שידוך טוב, אתם פעשו את שלכם, תודה ותחללו להשם יתברך, תודה לו על כל דבר, תדברו אליו כמו שמדוברים אל חברה טيبة, בשפה שלכם, באידיש, פגידו לו: "תודה השם שאני יהודיה, תודה השם שאני בריאות, תודה השם על ההורים שלי, תודה השם שאני יודעת מרבי כל כה קדוש שמלאיך אותו לדבר לך ולחוות לך".

אל תהי אישו, היושעה שלכם כבר כאן.

שם יעוז שטצ'ליךו בכל הענינים.

...

לעוזר לבעל שיוכל להמשיך בעבודתו הקדושה

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פָּרָשַׁת וַיְקַהֵל, י"ח אדר, שנת ה'תשפ"ה
מןת ... תחוי

אתם צרכים לשמות מואז שיש לכם את הזכות שעליכם מתחזקים ומתקדמים כל כה הרבה אנשים, בעלי מוסר את נפשו להפין את הספרים ואת הקונטרסים של מורה"ש לכל העולם, וכל זה לזכותכם, שאתם עוזרים לו, אתם מתחזקים אותו ואתם אשא טובה בשביבו.

אתם לא יכולים לתאר לעצמכם את הגדולה והחשיבות שמתפללים בשמים על אלו שפועלים עבור בני ישראל, אלו ש郿יצים את הספרים והעצות של ربנו ז"ל שמחזירים את בני ישראל אל השם יתברך, אין דבר גדול יותר אצל השם יתברך מאשר להזכיר יהודים לתוכה. הזוהר הקדוש אומר (פרק מה כה): "פה חזי, כל מאן דאחד בקידא דחיבא ואשפدل ביה, למשבק ארחה בישא", בא וראה – אומר הזוהר הקדוש, אדם שמחזיר אנשים חוטאים להקדוש ברוך הוא, "אייהו אסתלק בחלתה שלוקין, מה דלא אסתלק הabi בר נש אחרא. גרים לאכפיא סטרא אחרא, וגרים דאסטלק קוידשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקוימא כל עולם בא קיומה לעילא ומטה", האדם זהה זוכה לעלות למקום שאף אדם לא זוכה; האדם הזה מסלק את הטומאה מהעולם והוא גורם שם שם יתקדש בעולם, והאדם הזה גורם שביל העולמות עומדים בזכותו. "זוצי למחמי בגין לבני", הוא זוכה לראות בנים ובני בנים, "זוצי בהאי עולם, זוצי לעולם דאתי", והוא זוכה לכל הדברים הטובים בעולם הזה ובעולם הבא, "כל מاري דיןין, לא יכולין למידן ליה, בהאי עולם ובעולם דאתי", אף אחד לא יכול להרעד לו, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, "על בתריסר פרעוי, ולית מאן דימחי בידיה", הוא נכנס לשלושה עשור שעורי הרחמים ואף אחד לא יכול למןוע אותו.

בזכות שאתם עוזרים לבעל שיווך להמשיך בעבורתו הקדושה תזכו לכל טוב.

השם יעד שפטצליחו בכל הענינים.

...

את רבנו אפשר למצוא רק בספרים שלו
בעזרת ה' יתברך – יום ג' פרשת פקודי, כ"ה אדר, שנה ה'תשפ"ה
לכבוד ... נרו יאיר

חסידות ברסלב היא למדת את ספרי רבנו ז"ל; רק כשהאדם לומד את ספרי רבנו ז"ל, יש לו שיור בלבו טמי מוחן"ן, בשיחות וכו' – יש לו שיכות עם רבנו,

אם לא לומדים את ספרי רבינו זה בחוק גדול. מורה"ש מספר, רבי נחמן מטולטשין זכרונו לברכה תפס פעם טרמף עם אחד בשם יוסל פאראנטשיק, והוא כדי שיחה הוא אומר לרבי נחמן מטולטשין: "אני הפתחי את רבינו", רבי נחמן שמח מאד וקצת קנא בו, הוא הגיע אל רבינו ונאמר לו שהוא פגש מישחו בשם יוסל פאראנטשיק שהכير את רבינו, אומר לו רבינו נתן: "יוסל פאראנטשיק לא הכיר את רבנו, הוא רק ראה את רבינו, אבל אתה מכיר את רבינו, כי אתה לומד את הספרים של רבינו"; מי שלומדר את ספרי רבנו ז"ל - הוא מכיר את רבינו, הוא חסיד ברסלוב, אבל אם לא לומדים את הספרים - אין שייכות עם רבינו.

תקבע לך שיעור בספר רבנו, ובספר אשר בנהל שמחבר למשה את דבריו רבנו ז"ל. רבנו ז"ל אומר (טי מורה", סימן שני): "בכל שיחה ושיחה שהיה משיח ודבר עמו יכולים להיות על דעה איש בשר ואפילו צדיק גמור כל ימי חייו, כמו שאני רוץ"; בספר רבנו מעוררים מהשינה, זה לוקם את האדם שהתייאש מעצמו ומכיאו אותו לעבד את השם יתפרק.

אם לא לומדים את ספרי רבנו זו לאננות אחת גדולה; איך יכול מישחו לומר "אני חסיד ברסלוב" כשהוא עוד לא עבר פעם אחת על בספר רבנו? איך אפשר להתפאר 'אני אצל רבנו' כשעדיין לא פתחו את הספר רבנו, זה דבר כל כך מצחיק; מורה"ש פomid היה אומר לנו: "אי אפשר להיות חסיד ברסלוב רק אם לומדים את הספר רבנו"; מי שרוצה להכיר את רבנו צריך למדוד את הספר רבנו, לא מי שמכיר את הזקנים והנערים הוא נקרא חסיד ברסלוב, לא מי שמכיר את הנפש והנפשים הוא ברסלוב, את רבנו אפשר למצוין רק בספריו, רבנו אומר (לקוטי מורה"ז חלק א, סימן קצב): "פניו שכלו ונשמרו של הצדיק נמצאים בתוך ספרו".

חזק וא Miz, מתחילה מעכשו.

השם יעדך שפותחים בכל הענינים.

...

היא מְרַגִּישָׁה כְּמוֹ סְמִרְטוֹת

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ – יּוֹם ג' פְּרִשְׁתִּי וַיְקִהְלָה, י"ח אַדְרָר, שָׁנַת הַתְּשִׁפְפָ"ה
... גָּרוּ יָאִיר

אֲשֶׁרֶת הַשְּׁאִירָה הַזְּדֻעָה שֶׁמְאָד קָשָׁה לָהּ, הִיא מְרַגִּישָׁה כְּמוֹ סְמִרְטוֹת, הִיא
מְרַגִּישָׁה שֶׁהִיא לֹא שָׁנָה בָּלָום.

כַּפְּיָה שֶׁאָנִי מִבֵּין מִדְבָּרִיךְ הִיא מִאָד מוֹתָפֶת וְלֹא שְׁמָחָה. אָנִי רֹצֶחֶת לְבַקְשׁ מִפְּנֵי
שְׁתְּחִזְקָה אָוֹתָה, שְׁפָקְדִּישׁ לָהּ זָמָן, שְׁתַּדְבֵּר אַפְּתָה, וְתַּשְׁמַמֵּחַ אָוֹתָה. הַעֲקָר מַקְשִׁיב לָהּ,
וְאָמַר הִיא צֹוֹקָת עַלְיכָה - אֶל תַּקְהַח אֶת זֶה אִישָׁי, תַּפְּגִיס אָוֹתָה, וְאֶל תַּוְكִּח לָהּ שֶׁאָוֹתָה
צָוֹדֶק, תַּנְּהַרְתָּ אֶת הַצָּדֶק, חַס וְשָׁלוּם לְהַתּוֹבֶחֶת, חַס וְשָׁלוּם לְהַחֲכִית לָהּ שֶׁהִיא לֹא
צָוֹקָת, אֶלָּא תַּנְּהַרְתָּ אֶת מִילִים טוֹבֹות, וַיַּתְּבַקֵּשׁ מִהָּשָׁם יְתִבְרֵךְ שְׁתְּהִיא שְׁמָחָה בַּבָּיִת וְשָׁלוּם
בַּבָּיִת.

הַשֵּׁם יְعֹזֵר שְׁתְּצִלִּים בְּכָל הָעָנִינִים.

...

תְּעֹזֵר לְהַכְנִיס אֶת הַפְּסָח בַּבָּיִת

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ – יּוֹם ד' פְּרִשְׁתִּי פָּקוּדִי, כ"ו אַדְרָר, שָׁנַת הַתְּשִׁפְפָ"ה
לְכַבּוֹד ... גָּרוּ יָאִיר

תְּעֹזֵר לְהַכְנִיס אֶת הַפְּסָח בַּבָּיִת, תְּעֹזֵר לְאֲשֶׁר, בַּעֲקָר תַּתְנַזֵּן לָהּ מַלִּים טוֹבֹות
וַיַּתְּקַשֵּׁב לָהּ, כִּי זֶה מָה שְׁנָוֹתֵן כַּח לְאִישָׁה, בְּשֶׁהִיא מְרַגִּישָׁה שְׁהַבָּעֵל מַקְשִׁיב לָהּ
וּמַחְשִׁיב אָוֹתָה.

רָאָה בִּימִים אַלְוֹ לְהַתְּחִזְקָה בְּשְׁמָחָה, אֶל תַּחַפֵּשׁ חִוּמָרוֹת, אֶל תַּחַפֵּשׁ חִכְמָות,
תַּחַפֵּשׁ אֵיךְ אָפָה יְכֹול לְהִיּוֹת יוֹתֵר בְּשְׁמָחָה, כִּי רְבָנָנוּ הִיא מִאָד נִגְדָּה חִוּמָרוֹת (עַיִן
שִׁיחָות קְרִ"ז, סִימָן וְלָהּ), כִּי חִכְמָינוּ זָכְרוֹנָם לְבָרְכָה אָוּמָרים (עַבּוֹדָה זָרָה ג): "אַיִן קָדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא בָּא בְּטַרְוָנִיא עִם בְּרִיּוֹתָיו", עוֹד אָוּמָרים חִכְמָינוּ קָדוֹשִׁים (ברכוֹת כה):
"לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמַלְאָכִי הַשְׁרָתָה", הָקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמַלְאָכִים
אֶלָּא לְנוּ אָנָשִׁים בָּאָפָן שְׁאָנָחָנָנוּ יְכֹולִים לְקִיּוּם אָוֹתָה; זֶה לְגַבֵּי סְתִּים חִוּמָרוֹת, אֶכְלָל

אֲפִילוֹ עַל מָה שֶׁמְוֹכָא מֵהַקְרָמוֹנִים (עיין בספר חידושים, פרק סא) שֶׁכֹּל יְהוּדִי יַקְחֶן מֵצָה
שַׁבְתָּה הָוָא מֵאַד יַקְפִּיד וַיְחַמֵּר בְּכָל הַהֲדוּרִים וּכְוֹ, כַּפִּי שָׂרוֹאִים בְּגַמְרָא (שְׁבָת קִיחָה):
”אֲבִיךְ בְּמַאי זָהָיר טְפִי וּכְוֹ”, בְּכָל זֹאת אָוֹמֵר רַבְנָנוּ שֶׁאֵין הַפְּנִינה שֶׁהָאָדָם יַכְנִיס
בְּמֵצָה חֻמְרֹות שֶׁל שְׁטוֹתָה, שְׁגַעַן וּמְרָה שְׁחוֹרָה, הַפְּנִינה הִיא רַק שַׁיְקַח מֵצָה אַחַת
שֶׁבְּמֵצָה הַזֶּוּ יַדְקַדֵּק בְּלִי חֻמְרֹות שֶׁל שְׁטוֹתָה. הַלּוֹא יָשַׁנְצָה לְקִיִּים כָּל מָה שָׁהַשָּׁם
יַתְּפַרְךְ אָוֹמֵר בְּתוֹרָה בְּפִשְׁיטֹת, כִּי עַיקָּר הַיְהוּדָה הָוָא תִּמְימִינָה וּפִשְׁיטֹת, לְשָׁמוֹת
עִם הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹzoֹת; עיין שם.

אֲפִילוֹ לְגַבְיוֹ חֻמְרֹות בְּפִסְחָה רַבְנָנוּ לֹא סָבֵר שַׁיְקַפְּידוּ עַל חֻמְרֹות שְׁמַבִּיאוֹת
לְמָרָה שְׁחוֹרָה; רַבְנָנוּ סְפִּיר שְׁבָצְעִירּוֹתָו בְּשַׁעַדְיוֹן לֹא יָדַע כִּי מה הַחֻמְרֹות מְזִיקָה וּכְיָה
הָוָא גַם נִפְלֵבֶזֶה, כַּשְׁהַגִּיעַ חָג הַפִּסְחָה הָוָא לֹא יָדַע מָה לְעַשּׂוֹת; כָּל פָּעָם הָיָוּ עֲולִים
עַל דַּעַתּוֹ חֻמְרֹות עַד וְעוֹד חֻמְרֹות, עַד שְׁפָעָם חָשַׁב לְעַצְמוֹ: ”מָה עוֹשִׁים כִּי
שִׁיְהִיוּ מִים נְקִיִּים לְפִסְחָה, אֵיךְ אָוְכֵל לְשֻׁמָּור שִׁיְהִיוּ לוּ מִים נְקִיִּים לְפִסְחָה בְּלִי חַשְׁשָׁ
חַמְץ? אָנוּ הַיְהָ הַפִּסְחָר שִׁיְהִיוּ שׂוֹאָבִים מִים לְכָל הַפִּסְחָה, אָכֵל רַבְנָנוּ חָשַׁב שְׂזָה לֹא כָּל
כֵּךְ רָאוּי כִּי אֵי אָפְשָׁר לְשֻׁמָּור עַל הַמִּים כָּל יְמֵי הַפִּסְחָה שֶׁלֹּא יָגִיעַ לְשָׁם מִשְׁהוּ חַמְץ,
עַד שַׁרְבָּנוּ חָשַׁב שְׁהַמִּים הַכִּי טּוּבִים יְהִיוּ מֵי מַעַן, כִּי מֵי מַעַן נוּכָּעים וּוֹצָאים מִים
חַדְשִׁים בְּכָל עַת בְּלִי שָׁוֹם חַשְׁשָׁ חַמְץ, אָכֵל בָּמָקוֹם שַׁרְבָּנוּ הַיְהָ גַּר לֹא הַיְהָ מַעַן,
וְחָשַׁב לְנִסְעַ עַם מִשְׁפְּחָתוֹ לְחַג הַפִּסְחָה לְמִקּוֹם שִׁיְשָׁ בּוּ מַעַן, כָּל כֵּךְ גְּדוּלֹות הַיְהָ
חֻמְרֹות שֶׁל רַבְנָנוּ לְפִסְחָה; וּרְבָּינוּ סִים: ”אָכֵל בְּרוֹךְ הַשֵּׁם שְׁהִיוּ אַנְגִּילִים צְרִיכִים חֻמְרֹות,
הַיּוֹם אָנִי יוֹדֵעַ שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִתְןָ אֶת הַתּוֹרָה לְבָנֵי אָדָם וּלֹא לְמַלְאָכִים, הַיּוֹם
אָנִי שְׁמַח עִם הַמְּצֹzoֹת בְּעַצְמָנוּ”.

הַשֵּׁם יַעֲזֵר שְׁתְּצִלִּים בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

עוזב את הספרים החיצוניים; תלמד משלנית, גמרא ומדרשים
בעזרת ה' יתברך – יום ה' פרשת ויקהיל, כ' אדר, שנת התשפ"ה
לכבוד יקורי ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבה.

אני סקרן מאי איפה וממי סחָב אותך לבוין זהה, ללימוד את הספרים מהסוג הזה, אילו חברים מצחאת? אני מוקהה להשם יתברך שיש לך חברים טובים, שלא תחתעה חס ושלום, שתשארא ראה שמים בדרכך של הצדיקים הקדושים.
עוזב את הספרים החיצוניים, תלמד את המשלנית הקדשות, את הגמרא והקדושה ומדרשים. ראה מה שעשה קדוש הרבי ר' אלימלה זכותו גן עליינו כותב בהנחות האדם, מה למד.

א. "הראשון צרייך האדם למד גמרא ופרוש רש"י ותוספות ומפרשים, כל אחד לפניו והפוסקים אחריהם, ומתחילה למד שלוחן ערוך אורח חיים, צרייך להתפלל להשם יתברך שיבוא על האמת, כי חטאנו נוערים של האדם הראשון מסמין עיניו שלא יראה, אף שיכל לפלפל ולהגיד לאחרים דינו, אבל הוא עצמו שוכח ולא מקיים באמת, לכן צרייך האדם להתחרט מאי על עונונתיו ולהתבזבז עצמו קודם אוור היום שאז עית רצון לבכות על גלוות השכינה פעמים הרבה עד אין חקר, ויבכה בדמעות, וגם ביום לפעים יתבזבז, ואז יראה בעצמו שעתם עונונתיו נגד עיניו ויזפור את חטאינו ועונונתיו ופשעו כהרים וגבעות אשר מעולם לא זכר אותם אם עשה בכה, בכה יעשה לא פעם ולא שתים ולא מה פעים עד אשר ירchrom עליו מן השמים, ויתפלל להשם יתברך שידריכו בדרך ויורחו דרכו שלא יבליה חי חייו ואז השם יתברך ברוחם וברב חסדייו יאיר עיניו באור תורתו הקדושה ויבין ונישכילד תכנן הדבר לעשותו ולקיים".

achi אהובי, תברח מכל החרומות, הדמיונות האלו וכו'; קח את הדרך של רבינו שלמד אותנו מהו יהוי, יהוי הוא מי שמקים את מצוות השם יתברך בתמימות ובפשיטות, מי שלומד את הפטורה הקדושה. רבינו ז"ל הרבה לדבר אנטנו שנעבד את השם בתמימות ובפשיטות, שלא נלך אחר שכנו, כי מי שהולך אחר שכלו – יכול לטעות מאי. רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן יב): "כשאדם הולך

אחר שְׁכַלוּ וִיחַכְמָתוּ, יוּכֶל לְפָל בְּטֻעוֹתִים וּמִכְשָׁולוֹת רַבִּים, וְלֹבוֹא לִיְדֵי רַעֲוָת גְּדוּלוֹת, חַס וּשְׁלוֹם, וַיְשַׁקְלְקָלוּ הַרְבָּה, כִּגּוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מִאַז הַמִּפְרָסִים, שְׁהָטְעוּ אֶת הַעוֹלָם וְהַכְלָל הַזֶּה עַל יָדֵי חַכְמָתָם וּשְׁכָלָם", הַכָּל הַתְּחִילָה כִּי הֵם הַלְּכוֹן אַחֲר חַכְמָתֵיכֶם; רְבָנָיו מִמְשִׁיךְ וְאוֹמֵר שְׁם: "וּעַקְרָב הַיְהוּדָה הוּא, רַק לִילָך בְּתִימִמוֹת וּבְפִשְׁיטֹות, בְּלִי שְׁוֹם חַכְמָה, וְלַהֲסִפְלָל בְּכָל דָּבָר שְׁעוֹשָׂה שִׁיחָה שְׁם הַשֵּׁם יַתְּפִרְךְ", עִיקָּר הַיְהוּדָה הִיא, לְצִיתָה לְטוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה בְּתִימִמוֹת וּפִשְׁיטֹות, וּלְפִנֵּי שְׁעוֹשִׁים מִשְׁהוּ שִׁיסְתַּכְלוּ אֶם זֶה רְצֹוֹן הַשֵּׁם. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שִׁתְּצִלִּיחָה בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

לא לְרֹדֶת מִהְמֶטֶה בְּלִי לְטוֹל יָדִים

בְּעֹזֶרֶת הָיַתְּפִרְךְ - יּוֹם הָפָרֵשׁ וַיְקַהֵל, כִּי אַדְרָר, שָׁנַת הַתְּשִׁפְפָה

... נָרוּ יָאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

לְכֹבֵוד יוֹם הַלְּדָקָה תִּקְבְּלֶל עַל עַצְמָמָה לֹא לְלִכְתָּה לִיְשֹׁוֹן בְּלִי לְהַכִּין לִיד הַמֶּטֶה שַׁלֵּךְ קַעַרְתָּה וּסְפֵל לְנַטִּילָת יָדִים, וּבְבָקָר אֶל פָּרֶד מִהְמֶטֶה בְּלִי לְטוֹל יָדִים; כֵּךְ תְּהִיה שְׁמָוֹר מַכְלֵרָע.

תִּמְסֹר דָּרִישָׁת שְׁלוֹם לְהַזְרִיךְ, יִשְׁלַׁךְ הַוּרִים מִאַד יָקָרִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שִׁתְּצִלִּיחָה בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

אֶם פָּעָשָׂה אֶת שְׁנֵי דְּבָרִים הָאַלְוָן, יְהִי לְךָ שְׁפָע גָּדוֹל

בְּעֹזֶרֶת הָיַתְּפִרְךְ - יּוֹם הָפָרֵשׁ פָּקוֹד, כִּי זָאִדר, שָׁנַת הַתְּשִׁפְפָה

לְכֹבֵוד ... נָרוּ יָאִיר

שְׁנֵי דְּבָרִים בְּרַצְוֹנִי לְבַקְשׁ מִמֶּךָ וּזּוּ תְּהִיה יְשֻׁעָתֶךָ, רַאשֵּׁית שִׁתְּחִילָה לְהַתְּפִלָּל אֶת שְׁלֹוש הַתְּפִלּוֹת בְּמַנְצֵן. חַכְמָינִי זָכְרוֹנִים לְבָרָכה אָוּמָרים (ברכות נד): "מִתְּנַהֵה

ישראל ומה הוא, תְּלַתָּא פְּרִסִּי", עוג מלך הבשן חֶלְך ועקר הר של שלוש פרסה, הוא רצה לזרק את זה על היהודים. אומר רבינו (לקוטי מוהרץ חלק ב', סימן ח), שלוש התפלות מכך מבחן ישראל, זה מוכיח את האדם להשאך אצל השם יתברך, עוג מלך הבשן רוצה להרחק את היהודי מהשם יתברך, מבחן ישראלי, "מבחן ישראל כמה הוא, תְּלַתָּא פְּרִסִּי", פרסי מלשון להתפלל את שלוש התפלות, זהו מבחן ישראלי, הוא זורק הר על שלוש התפלות, וברגע שפעסיקים להתפלל את שלוש התפלות בכל יום - עוזבים את היבדות, על כן ברצוני לבקש ממה שעלה זה תמסר את נפשך, לבוא בכל יום לבית הכנסת.

שנית, את אשתק הכביד יותר ממה שאטה מכבד את עצמו. כדי שחייבנו זכרונם לברכה אומרים (יבמות סב): "וְהַאכְבֹּדָה יוֹתֵר מְגֻופָו", עליו הפסיק אומר (איוב, כד): "וַיַּדְעֵת כִּי שְׁלוֹם אֲחֶיךָ", כי זהו רצון השם, לכבד את האישה ולדבר אליה יפה, להקשיב לה, לחת לה את החרגשה הטובה, שהיא תהיה הדבר וכי יזכיר.

אם תעשה את שני הדברים האלה - יהיה לך שפע גדול, ופקים דורות ישראל להשם יתברך.

לך בכל يوم לטבול עם התבזבות, אפילו לשתיים שלוש דקות בלבד, ותשוחח עם השם יתברך, תבקש ממנו שיעזר לך שלא תבלה את שנותיך בשתיות, ושתופה לחשוכה שלמה.

השם יעוז שפטאים בכל הענינים.

...

צַדְקָה אֲמֹנֶצֶת

לְלִיטָוָן

פֶּטֶה טֹוב שְׂעִיר לְצַדְקָה

הַבִּיטָו וַיַּרְא, הַרְבִי בּוֹכָה, מָה זֶה יִכּוֹל לְהִיוֹת? הַרְבִי
מִפְחָד לְמוֹת? לֹא זֶה לֹא יִכּוֹל לְהִיוֹת, הַרְבִי הַרְבִי כֹּל כֹּה
גָדוֹל, כַּשְׁהוּא יַעֲזֹב אֶת הָעוֹלָם הוּא יַכְנִס מִיד לְגַן עַדְן,
שְׁם הַרְבִי כֹּל כֹּה מְאֵיר, בְּגַן עַדְן יוֹתֵר טֹוב מִהָעוֹלָם הַזֶּה,
אָז לְמֹה הַרְבִי בּוֹכָה? בָּאוּ גַּלְדָּק לְשָׁאוֹל אָזֶה.

הַצָּדִיק הַקָּדוֹש הָגָאָזָן מִיְלָנָא כָּבֵר חַלְשׁ מִאָד, הוּא
שׁוֹכֵב בְּפֶטֶה, נְרָא הַשְׁהָוָא כָּבֵר עוֹמֵד לְהַסְפֵּלָק מִהָעוֹלָם,
וּפְתַאֲזָם הַפְּלָמִידִים רֹזְאִים שַׁהֲרַבִי בּוֹכָה, הֵם לֹא הַבִּינוֹ
מָה קֹרֶה פָה, הֵם שׁוֹאָלִים בְּדַרְך אָרֶץ: "רַבִי, לְמֹה הַרְבִי
בּוֹכָה? הַרְבִי מִפְחָד לְמוֹת?"

"לֹא, לֹא", עֲזָנָה הַצָּדִיק, "אַנְגִי לֹא מִפְחָד לְמוֹת, כֹּל חַיִי
לְמִדְתֵּי אֶת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָה, עַכְשָׁוֹ אַלְך לְגַן עַדְן עַם
כָּל הַצָּדִיקִים, אַנְגִי בּוֹכָה עַל הַמִּצְוָה שֶׁל צִיצִית"; הַצָּדִיק
פְּרִשְׁתָה וַיָּהַל תְּשִׁפְפָחָה

הציצית הקדרותה

תופס את היחות הקדוש של האטיית ואומר: "כִּאן בָּזָה
העוולם אפשר לקיים את המזוה הקדושה של צייטת,
אפשר לקנות קצאת צמר בכמה פרוטות ולקיים את
המצוה הזאת, אבל עכשו כשאני עוזב את העולם כבר
לא יוכל לקיים את המצוה הזאת, על זה אני בוכה".

ילדים יקרים, יש לנו מינות צייטת כל כה קדושה,
אנחנו ארים לזכור לנשך את האטיית ולהספֶל על
הatoiית ולשומות עם המצוה הזאת, שאם נאסף את כל
הכסף וכל הפטנות וכל הذهب והטרגליות היפות מכל
העולם - לא יוכל לשלם לאדם על רגע אחד שהוא
הולד עם צייטת.

כל הילדים מתחילה לרקד: "כִּיּוֹשׁ שִׂישׁ לֵי צִיצִית,
כִּיּוֹשׁ שִׂישׁ לֵי צִיצִית, פֶּמֶה טוֹב שִׂישׁ לֵי צִיצִית, תֹּזֶה לְךָ
השם שִׂישׁ לֵי צִיצִית, מַעֲזָר לֵי שְׁתָמִיד אַלְךָ עַמְצִית,
ולא אַשְׁכַּח לנשך את האטיית הקדושה, ותמיד אשמה
עם האטיית הקדושה".

בס"ד

הודעה משמחת

אחרי שרבים מאנשי שלומינו תושבי ארץ ישראל, ביקשו להקל עליהם את האפשרות להעביר תרומות להדפסת הספר 'עתה אמונה', אנו שמחים להודיעו שיהא אפשרות לרכוש זכויות בהדפסת הספר אף בארץ ישראל, וחברי הנהלת מכון 'עתה אמונה' מיעו לכך את הרה"ג ר' משה גראם שליט"א, וכל אחד יוכל להעביר לו את נדבת לבו להוצאה הספרים.

אפשר ליצור קשר עם ר' משה בתלפון מספן

053-3163399

בין השעות 6:30 ל-8:00 בערב